

sendelsen. Begjæringen til Politimesteren om at foranstalte en Trængendes Hjemsendelse skal stedse være bilagt med Gjenpart af den Skrivelse, hvorefter den Trængende erkjendes for forsørgelsesberettiget paa Bestemmelsesstedet.

Til Befordring af Gods, som tilhører Trængende, der hjemsendes, kan ikke gives særlig Bogn, medmindre Saadant af den erstatningspligtige Kommune forlanges, i hvilket Tilfælde Udgiften hertil falder bemeldte Kommune til Last.

§ 55.

Bed Hjemsendelsen af en Trængende bliver det at paase, at han er forsynet med de fornødne Beklædningsgjenstande, at han ikke er befængt med Utøj, Snat eller andre smitsomme Sygdomme, samt at hans Helbredsstilstand ikke er til Hinder for, at Hjemsendelsen iværksættes.

§ 56.

Modsætter den Trængende sig Hjemsendelsen, er Fattigvæsenet berettiget til at kræve Politiets Bistand til dens Sværksættelse.

§ 57.

Udgifterne ved Trængendes Hjemsendelse, derunder indbefattet Udgifter til Beklædningsgjenstande og Bevogtning, blive med de i denne Paragraf samt §§ 54, andet Stykke, 58 og 59 angivne Undtagelser at afholde halvt af den afsendende Kommune, halvt af Forsørgelseskommunen; dog udreder den sidste uden Deltagelse fra Afsendelseskommunen de Udgifter, som blive en Følge af, at den Trængende under Reisen bliver syg. Efter Hjemsendelsen fra Udlandet, udreder Forsørgelseskommunen hele Udgiften ved Forsendelsen fra Landets Grændser. Hvor Forsendelsen omvendt sker til et Sted, hvorfra Erstatning ikke kan erholdes, udredes Forsendelsesudgifterne for Landets Vedkommende af Repartitionsfonden for den Amtsrådskreds, hvortil Opholdskommunen hører, og for Kjøbstædernes Vedkommende af den paagjældende Kjøbstads Kommunekasse; paa Bornholm afholdes disse Udgifter af den for Dens Kjøbstæder og Landdistrikt fælles Repartitionsfond.

§ 58.

Naar en Person er bleven straffet for Betleri eller Løsgængeri, hjemsendes han af Politiet efter udstaaet Straf til den Kommune, i hvilken han eller hans Forsørger havde fast Ophold, den Gang Straffen idømtes; kan intet saadant fast Opholdssted udfindes eller maa dette antages at være opgivet i Straffetiden, bliver han at hjemsende til Forsørgelseskommunen, saafremt denne under Sagens Drift er udfunden og har anerkjendt sin Forsørgelsespligt, men i modsat Fald at afgive til Fattigvæsenet paa Straffestedet for derefter af dette at foranstaltes hjemsendt, naar Forsørgelseskommunen er udfunden, og dennes Forsørgelsespligt er anerkjendt. Omkostningerne ved Hjemsendelse ifølge denne Paragraf, derunder indbefattet Udgifterne til den Trængendes Beklædning og til hans Forplejning udenfor Arresten, indtil Hjemsendelsen kan iværksættes, blive at bære af den Kommune, til hvem Hjemsendelsen sker.

Naar en Person er straffet for andre Forbrydelser, uden i Forbindelse hermed at have været straffet for Betleri eller Løsgængeri, afleveres han, dersom han efter udstaaet Straf befindes at være uden Subsistensmidler og ikke godtgjør at kunne erhverve sit Udkomme paa noget andet Sted, til Straffestedets Fattigbestyrelse for at hjemsendes til det Sted, hvor han eller hans Forsørger havde fast Ophold umiddelbart før Afstraffelsen; kan intet saadant fast Opholdssted udfindes eller maa dette antages at være opgivet i Straffetiden, hjemsendes den Straffede til sin Forsørgelseskommune. Udgifterne ved Hjemsendelsen udredes af Straffeanstaltens Kasse eller som Delinkventomkostninger, hvor Straffen